

OHARÁČEK

Číslo: 5

Ročník: 2010

Vydavatel: OÚ OHARŽE

*Než by Janek pod koleno kop,
než by Váňa kobyle řek hop.
Než by sokol okem mrk,
než by piják rum usrk,*

*Žádný, ni jeden volný list,
pojd' jen, pojd' o ohařské obci číst.
Ve špehýrce zvědavost, už do tě klovat může.
Co to zase sepsala? Co řešit bude? Za pět korun? Sedřívá nás z kůže.*

*Ne! To nesprávně šumí v hlavě hvozd.
Obyvatelstvo obce rodné, co člověk to skvost.
A kdyby na kolena zoufalstvím jsi pad
našinec hle přiskočí, ruku podá, věř či nevěř, udělá to rád.*

*Nezdržuj už v úvodu, ty rýme v chudobě jsi prostý,
dějství už začíná, přivítej tu čtenáře,
ty milé tvoje hosty.*

Z domoviny, aneb matrika 2010

V nymburské nemocnici se 16. 7. 2010 narodila
Natálka Chloupková.

*Nejkrásnější ze všech dárků,
vkládá život do kočárku.*

4. 6. 2010 se oženil pan Zbyněk Hrůza st.

10. 7. 2010 se provdaly Linda a Radka Tomáškovy

*Dvě srdíčka vedle sebe, přes ně bílá páska,
aby nikdy neuvadla, Vaše věrná láska.*

Životní jubileum oslavili...

Sixta Václav

Steklý Alois

Tahadlo František

Pokorná Marie

Steklá Bohuslava

Kotrba Vojtěch

Bubák Josef

Světinská Marie

Šášma Jaroslav

Dittrich Václav

Pospíšil Otakar

*At' růže na cestu sypou se ti, at' každé přání plní se ti,
at' oči tvé štěstím září, at' kvete úsměv na tvé tváři.*

Úspěšně odmaturovali:

Petra Špinková na Integrované střední škole v Kolíně

Martin Novák na Střední průmyslové škole strojírenské v Kolíně

František Obešlo na Obchodní akademii v Praze

Marek Obešlo na téže škole, na Obchodní akademii v Praze

Bakalářská sponze

Bc. Aneta Lhotáková ukončila bakalářské studium na Univerzitě Hradec Králové.

*Student musí vědět všechno, asistent všechno, co je v knihách,
docent musí vědět, kde jsou knihy a profesor, kde je asistent.*

Ukončili trvalý pobyt:

Valná Dana, Karch Lumír – z č.p. 124

Fryčová Dita, Chleboun Tomáš – z č.p. 87

Burdovi – Aleš, Dagmar, Aleš ml., Dagmar ml. – z č.p. 150

Zvolenská Kristýna, Eliška, Zvolenský Stanislav, Lukáš – z č.p. 113

Zbyněk Hrůza st. – z č.p. 36

Naděžda Victoria Kondratjuková – z č.p. 123

Radka Hájková, roz. Tomášková – z č.p. 22

Linda Malá, roz. Tomášková – z č.p. 22

Přihlásili se k trvalému pobytu

Tvaroha Martin

Suchánková Ivana

Zvolenský Stanislav

Slunéčková Libuše

Mysliveček Libor

Zemřeli

Bulíček Václav ve věku 76 let

Kličková Ludmila ve věku 73 let

Bohumil Březina ve věku 58 let

Štěpánková Lidmila ve věku 83 let

Přijměte upřímnou soustrast.

Z obecních zápisů

- 1) Finanční dar – p. Bukačovi se propadla střecha po tíhou sněhu, prozatím bydlí na obecním úřadě, rodina bratra p. Bukače přiveze o víkendu p. Bukačovi maringotku, ve které bude prozatím bydlet. OZ schválilo p. Bukačovi finanční dar ve výši 10 000,- stejně jako Pačesovým. Z tohoto daru se mu budou platit obědy.
- 2) Úklid sněhu – občané, OÚ, PROTECO AGRO. Starostka poděkovala všem občanům, kteří odklízejí sníh na chodnících před svými domy. Poděkovala také firmě PROTECO AGRO, která vyhrnuje sníh ve Slepé ulici a v uličce směrem k Landgráfovým. Firma PROTECO AGRO tato místa vyhrnuje pokaždé, když napadne nový sníh.
- 3) Nejlepší čtenáři – p. knihovník Strejcius navrhl jako nejlepší čtenáře za rok 2009 pana Janáka a paní Štěpánkovou. Těmto občanům bude věnována poukázka na nákup knih v hodnotě 500,- Kč.
- 4) Smlouva mezi obcí Ohaře a obcí Žiželice o spolufinancování ostatní dopravní obslužnosti. Příspěvek obce Ohaře bude činit v roce 2010 částku 38 908,- Kč.
- 5) Smlouvy o nájmu hrobového místa – v roce 2010 se budou vybírat poplatky za nájem hrobového místa, starostka připravila cenovou kalkulaci předpokládaných výdajů a příjmů souvisejících s údržbou veřejného pohřebiště na období 2010 – 2019, navrhla cenu nájmu 22,- Kč/m2/rok. Cena pronájmu bude uvedena i ve smlouvě mezi pronajímatelem a nájemcem hrobového místa, starostka předložila rovněž návrh smlouvy.
- 6) Kontrola hospodaření obce za rok 2009 – bez závad - provedli pracovníci odboru kontroly KÚ Středočeského kraje – OZ bere na vědomí.
- 7) Schválení hospodářského výsledku MŠ Ohaře za rok 2009 – hospodářský výsledek je kladný, činí 22 761,- Kč, návrh ředitelky – převedení do rezervního fondu školky na drobné opravy. OZ souhlasí.
- 8) Povodně – léto 2010 – Mikroregion Kolínské Zálabí zaslal částku 60 000,- Kč obci Bílý Kostel ze svého rozpočtu, kam platí jednotlivé obce příspěvky. Návrh starostky - poslat z rozpočtu obce 15 000,- Kč obci Heřmanice (250 obyvatel) nebo poškozené rodině. OZ schválilo poslat 15 000,- Kč obci Heřmanice
- 9) Možnost deratizace kanálů v obci – když bude nabídka do 10 000,- Kč, OZ souhlasí s deratizací v obci.
- 10) Dopravní značení – výjezdy z místních komunikací – Slepka, u Bakešů, u Landgráfových – schváleno Policií ČR a Odborem dopravy MěÚ Kolín, instalace v nejbližší době.

Půlrok na vsi, aneb co se dělo

Leden

Sníh se sypal, do oken se opíral vítr, mrazy až to praštilo. Takový byl leden. Takový nečas se pamatuje snad z dávných časů třeskutých zim. My, současníci, jsme jen s otevřenou pusou zírali na „kalamitní stavy“ a s lopatou v ruce se prohrabávali do civilizace. Ale i v tento čas se Ohaře staly oním mediálním pupkem. Pan Bukač se kvůli svému neštěstí dostal na obrazovky rozličných televizních stanic. Novináři se seběhli jako sršáni, aby se nacucali z neštěstí a hrdě to oznámili světu. Dnes se mu střecha blyští novotou a jen tak nějaká chujavice s ní nehne. A my ostatní? Nyní již seškrábneme každíčkou vločku. Jsme vyléčeni z nostalgicky třpytící se pokrývky střech našich příbytků, neboť bychom zajisté neradi viděli nosné trámy v obývacím pokoji.

Únor

To, co leden nasněžil, únor roztál a tak místo pokrývky sněhu jsme se klouzali po vrstvě ledu. Co však v únoru hýblo Ohařemi? Přicválal k nám Český rozhlas a s ním Filmová zima s Regionem. S horkým čajem a plackou upečenou ohařskými cukrářskými mistryňmi jsme se uvelebili na obecním úřadě a zhlédli námi vybraný film. Letní kino má kdekdo. Ale zimním jsme se mohli pochlubit jen my.

Březen

Ačkoliv nám shůry radí – březen, za kamna vlezem - my už se s nadcházejícími Velikonocemi těšili na jaro. Ale co naplat, jsme malí páni. Silný vítr a mráz nás v polovině měsíce znovu nahnaly zpět do vyhřátých domovů. I tam je houby zle, však my tu zimu pomlázkami z mezí vyženeme. Březen byl na dění v obci velmi bohatý. Ale já vyberu akci jen jednu jedinou. Klub žen si dal tu práci a schystal dětský i dospělácký karneval. To, že to nebyla akce ledajaká, mi dokazují pořízené fotografie. To zase bylo rodeo.

Duben

V dubnu?

Tento měsíc snad schůzovaly všechny spolky, co máme. A co vychůzovaly? No přeci přípravy na další akce. Dále tu byla přednáška policejního orgánu na téma: „Jak se zachovat když...?“

No jo, 30. duben - pálení čarodějnic. To si i dnešní doba žádá prohnat škaredé babky ohněm. V tiché vzpomínce přikládám fotografii zúčastněných ježibabic.

Poznámka: neuletěly!

Květen

Nekrásnější měsíc v roce. Jaro v plném rozpuku, všechno bzučí, lítá, kvete. Alergie mají rej, maturanti s nadšením v oku maturují a vysokoškoláci s úsměvem na rtech skládají státnice. Radost, vskutku radost pohledět.

Nemohu opomenout oslavu Dne matek. Vždyť právě při té příležitosti vystoupila v kostele světácká dvojice Štěpán Rak a Alfred Strejček. Chrám Boží takřka praskal ve švech, účast byla nadmíru hojná.

Však květen tohoto roku byl i měsícem voleb do parlamentu. Máme to za sebou, už žádné hněvnětoucí billboardy s širokými úsměvy politiků. Zatímco všady pobíhaly politické strany a nabízely letáky, párky, růže, balónky, my jsme slavili a vítali mezi nás ohařské občánky. Paní ředitelka mateřské školky se ujala programu a secvičila s dětmi nejedno vystoupení. Pojďme a zhlédněme ty „nové“ občánky na následujících fotografiích:

Pačesovi

Jaborští

Vítovi

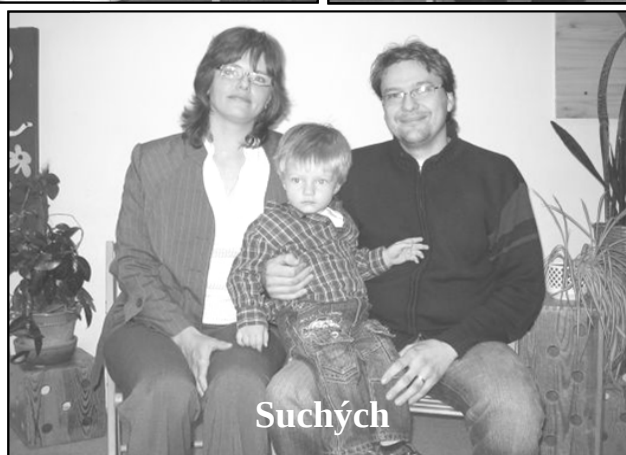
Prokůpkovi

Holzhauserovi

Kolínští

Suchých

Červen

Poslední měsíc, kdy se dětem „cpe“ učení do hlav. Prázdniny buší na dveře a my se jejich příchodu nijak nebráníme. Proč také? Teploučko, dovolená, veget. Opět jsme slavili. Však školce už je 30 let. Co děti odchovala! A o den později jsme juchali znovu. Slavili jsme Den dětí a zároveň 110 let ohařských hasičů. Sláva, kterou fotbalové hřiště už léta nepamatuje. Klub žen a hasiči to znovu vzali do svých rukou a my sklízeli plody jejich úsilí. Občerstvení bylo vskutku grandiózní. A také stánky s cukrátky, hopsací hrad, točená limonáda, pivo, čaj, rum...

Červenec

Už to pálí, už to žhne. Prázdniny jsou v plném proudu a obec se nám plní chalupáři. Hnedle zkraje – 1. 7. slavil pan Šášma své 85. narozeniny. Proč uvádím jen jeho? Strojda je starej koumák, za své úctyhodné stáří se nestydí a už vůbec mi nebude mít za zlé, že jsem jeho věk zveřejnila. Tedy snad... A jedeme dál. Cože nám ještě červenec přivál? Jak bude ještě zmíněno, dávalo se do kupy asfaltové hřiště, prodlužovalo se osvětlení a končíme zcela slavnostně. Tak tedýýý – vdávaly se holky Tomáškovy. A když už, tak už. Vdaly se obě, tak jako se narodily - v jeden den. Srdečně gratulujeme!

Srpen

V tej našej áááleji, švestky se vááálejí. A já už se blížím s naším přehledem „Půlrok na vsi“ do finišu.

V srpnu strany odevzdaly definitivně své kandidátky. Dále se přivezly nové herní prvky pro akci VIA, které budou zabudovány hnedle, jak hřiště ve slepé ulici získá svůj plánovaný vzhled. Pak se také instalovaly solární panely na střechu mateřské školky, zároveň se upravit ohřev vody pomocí sluneční energie. Ale o tom bude ještě zmínka na dalších stranách.

A to je vše, dámy a pánové.

Poděkování paní Horáčkové, Jiroudkové, Patočkové

- O všechno se rozděl.
- Hraj fér.
- Nikoho nebij.
- Vracej věci tam, kde jsi je našel.
- Uklízej po sobě.
- Neber si nic, co ti nepatří.
- Když někomu ublížíš, řekni: „Promiň“.
- Před jídlem si umyj ruce.
- Splachuj.
- Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.
- Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.
- Každý den odpoledne si zdřímni.
- Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytni se někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

Známý spisovatel Robert Fulghum sepsal veleúspěšnou knihu *Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce*. Pravě tam shrnul pragmatické závěry z let prožitých ve školce jako to základní a hlavní, co ve svém životě opravdu použijeme. A není na tom něco pravdy?

Při oslavách 30 let ohařské mateřské školky bylo poděkováno těm, které většinu let šly právě s ní ruku v ruce. V ní nás vychovávaly, v ní nás učily a v ní se s námi i loučily... A že nás nebylo málo.

Zprávičky ze školky

Dne 23. 6. 2010 se konala na zahradě školky oslava 30. narozenin Mateřské školy Ohaře.

Já, paní učitelka Jelínková, paní Nováková a paní Javůrková jsme měly organizaci akce na svých bedrech. Připravily jsme kulturní program: zpívalo se, recitovalo se, tančilo se, a to nejen za přispění dětí ze školky, ale předvedly se i bývalé absolventky. Ani maminky nezůstaly pozadu, zatančily jsme tanec “ Růžových zajíčků“. Díky sponzorským darům od rodičů bylo nejen co jíst, ale i co pít. Oslavy se zúčastnili občané a přátelé školky z Ohař, Němčic, Dománovic a Polních Chrčic.

Pozvání přijali i zástupci obce Ohaře, paní Obešlová, pan Klepal a pan Dostál, zástupci spádových obcí i pracovníce, které v roce 1980 ve školce začaly pracovat. K dobré pohodě a zábavě přispěla i hudba, kterou nám zařídila paní Obešlová, stejně jako stan, který nás ochránil před deštěm. Zahrada plná přátelských lidí, kteří mají o školku

zájem, to je ten cíl, který jsem zamýšlela, když jsem v roce 2007 realizovala projekt „ Zahrada pro hru, zábavu a vědění“.

Od 1. září 2010 je do školky zapsáno 28 dětí. To je další cíl, který jsem si při svém nástupu do funkce ředitelky mateřské školy dala. Naplnit školku dětmi a zajistit jim dostatek podnětného prostoru, materiálu a hraček, aby pobyt ve školce byl pro děti radostný, přínosný a zábavný a takzvaně na úrovni.

Za 40 000,- Kč, které jsem obdržela jako odměnu za 2. umístění v eTwinningové soutěži, jsem dětem nakoupila plno nových pomůcek a vybavení do třídy.

Mám nyní dostatek zábavných knížek pro výuku angličtiny, vizualizér, což taková je taková šikovná věcička, která nám umožní dělat jednoduché animace nebo pozorovat předměty jako pod velkým mikroskopem, kameru s příslušenstvím, abychom si naše aktivity mohli zaznamenávat a ještě lépe je představovat veřejnosti.

Z rozpočtu na provoz jsem zaplatila nový sprchový kout a věšáky na ručníky do umývárny, nakoupila jsem nový nábytek pro předškoláky, tak aby odpovídal hygienickým normám, a v ložnici dětí jsem o prázdninách vyměnila 30letý koberec za nový. Obec financovala nové linoleum v jídelně a asanaci, včetně malování stěn v ložnici dětí.

Poslední týden v srpnu se mi podařilo navázat báječnou spoluprací s občanským sdružením Prostor v Kolíně, která vyústila v zajištění pracovníků na rytí záhonů a rekultivaci předzahrádky MŠ. Sponzorským darem jsem získala keře, rostliny a kačírek na olemování záhonů. Celá tato snaha za to stála. Nová podoba předzahrádky přispívá k dobrému dojmu o školce. Podává dobrý prvotní dojem o Mateřské škole Ohaře.

Vážení přátelé, mějte ze školky radost, přijďte se na nás kdykoliv podívat a držte školce palce, ať jí to stále šlape.

Fotografie z akcí a mnoho dalšího je ke zhlédnutí na www.msohare.cz

Iveta Dudková (ředitelka MŠ)

Volby do zastupitelstva obce Ohaře proběhnou 15. a 16. 10. 2010

*Znovu nadešel ten čas, zní volbám píseň úvodní.
Než bys okem mrk – nadešel čas volební.
Než starostí na hlavě zešedne ti vlas,
budou křičet strany rozličné – dej nám ten svůj hlas.*

*Ty však o názoru svém nevěda,
hasiči, sportovci, ženy – volební rej, jen temná to pavěda.
Hlava brní tě, nevíš co dál,
koho je ti líbo, aby na úřadě hlavní roli hrál?*

*Však úsudek vykřič na volební listinu,
komu moc ty svěříš, kdo neměl by mít místo mozku mýtinu.
Kdo z postu svého neudělá dojnou krávu,
kdo hledět práce si bude, kdo rozhodne po právu.*

*Zkrátka ten, kdo v čele státi bude,
kdy po čtyřech letech památná skutečnost tu po něm zbude.
Kdo nezardí se v koncích studem,
kdo řekne si tiše jen:
„Ta obec tu zhrda stojí a mě splnil se tím sen!!!“*

**Abychom měli jasno a netížila nás pochybnost, co se chystá.
Abychom věděli, jak smýšlí a jak se sami vidí...**

Požádala jsem jednotlivé strany o zpracování 3 otázek. Ujaly se toho naprosto bez přemlouvání a na následujících stranách se můžete dočíst, jak si s otázkami poradily.

Stojí to tak, na písmeno přesně, jak mi bylo posláno – žádné úpravy, za vším si stojí a já nemám zvyklost přepisovat či jinak zasahovat do jakéhokoliv textu.

Ještě malé vysvětlení. Tři strany ve mě vložily důvěru a odpovědi nechaly otisknout přímo na listy Ohařáčku. Zbylé dvě strany mě požádaly, zda by z osobních důvodů nebylo možné začlenit jejich odpovědi ke zpravodaji jako přílohy. Ty budou do výtisků vloženy těsně před tím, než se začnou prodávat. Přečtu si jejich reakce ve stejný okamžik jako Vy.

Za vypracování otázek všem velmi DĚKUJI.

Představení strany: KLUB OHAŘSKÝCH ŽEN má 21 členek. Ve volbách nás zastupují tyto členky: Martina Pižlová, Petra Loumanová, Jana Jeřábková, Iveta Burešová a Marie Světinská.

1) Pokud byste se v následujících 4 letech dostali do zastupitelstva, co by bylo Vaším primárním zájmem? Plánujete konkrétní změny? Co se Vám doposud nezamlouvalo a Vy se to chystáte upravit dle představ Vaší strany?

Nelíbí se nám, že ač je OÚ vlastníkem hřiště, mají ostatní spolky problémy, aby tam mohly pořádat své akce, i když jsou určené pro veřejnost.

Prosadit vybudování letního parketu na volejbalovém hřišti. Upravit kolem terén tak, aby se zde mohly pořádat kulturní akce.

Snažit se využít obecní pozemky jako parcely k zajištění výstavby RD, pro zvýšení nárůstu obyvatel obce.

2) Díky čemu by se Vaše strana mohla dostat do zastupitelstva? V čem si myslíte, že jste odlišní? V čem vidíte své hlavní přednosti oproti jiným stranám?

Zajišťujeme kulturu v obci pro děti i dospělé. Ve spolku jsou ženy, které mají primární zájem o budoucnost dětí i obce a o stmelení lidí v obci.

3) Je tu rozjeto několik projektů – kanalizace, čistička, projekt nadace VIA, zateplení školky z programu Zelená úsporám pro veřejné budovy atd. Zkrátka bude potřeba velká finanční podpora. Máte vizi, kde potřebné peníze sehnat?

Pokračovat v započatých projektech a maximální využití všech dostupných dotací.

***Představení strany:** Strana sdružuje ohařské HASIČE. Jednotlivými kandidáty jsou Václav Louman, Josef Lhoták, Josef Vávra ml., Jaroslav Havrda, Zdeněk Svoboda, Jaroslav Pižl, Miroslav Skokan.*

1) Pokud byste se v následujících 4 letech dostali do zastupitelstva, co by bylo Vaším primárním zájmem? Plánujete konkrétní změny? Co se Vám doposud nezamlouvalo a Vy se to chystáte upravit dle představ Vaší strany?

Žádné zásadní změny neplánujeme. Naším prvořadým zájmem je dotáhnout rozplánované projekty do zdárného konce. Případně podpořit toho, jenž je započal a v dané problematice má své neocenitelné zkušenosti. Do těchto projektů se vložily nemalé finanční investice, čas i úsilí a byla by škoda, aby upadly v niveč.

Co si budeme říkat, v minulých letech se v zastupitelstvu vystřídala spousta lidí a započínání nových projektů vedlo jen zřídka-kdy ke zdárným koncům. Není to však věcí neschopnosti lidí, co v úřadě byli, ale 4 roky jsou zkrátka málo na to, aby se noví zastupitelé svou práci řádně naučili a své projekty úspěšně dokončili. Podporujeme především stálost (tím i nabytou znalost) lidí, jejichž kvality prokáže, nebo již prokázal čas.

2) Díky čemu by se Vaše strana mohla dostat do zastupitelstva? V čem si myslíte, že jste odlišní? V čem vidíte své hlavní přednosti oproti jiným stranám?

Předností je jistě dosti – krása, inteligence, vtip, pracovitost, ochota – však nás znáte :-)

Ale co je naše hlavní kvalita? My a naše rodiny zde žijeme léta, známe Ohaře, známe lidi, kteří tu žijí. Troufáme si říct, že právě to je to hlavní při práci v zastupitelstvu.

Další, co lze zmínit, je naše dlouholetá výpomoc obci. Naše práce na brigádách, při akcích je vidět, pokud jí obyvatelé vidět chtějí. Oprava střechy v mateřské školce, oprava obecních pump, asfaltového hřiště, laviček atd. Není to ale pro nás nic, za co bychom čekali sklizení ovací. Od toho prostě spolky jsou. Práce v kolektivu známých už skoro nevyznívá jako práce, ale jako kvalitní trávení volného času.

3) Je tu rozjeto několik projektů – kanalizace, čistička, projekt nadace VIA, zateplení školky z programu Zelená úsporám pro veřejné budovy atd. Zkrátka bude potřeba velká finanční podpora. Máte vizi, kde potřebné peníze sehnat?

V nynější době je obtížné sehnat peníze snad na cokoli a zadlužení obce je krůček k dlouholetému lopotění se v problémech. Víme, že nás státní úřady nezasypou penězi jen tak z čisté náklonnosti. Nemyslíme, že je něco špatného říci na rovinu, že zkušenosti s granty a dotacemi nemáme. Nechceme však sedět s nataženou rukou. Naučíme se to od těch, jenž zkušenosti mají. Neboť už ta skutečnost „chtít“, je polovinou úspěchu.

Za výše zmíněné Václav Louman, Josef Lhoták

Představení strany: POHODA (Práce-Odpovědnost-Humor-Ochota-Důvěra-Aktivita). Kandidáti volebního uskupení jsou Ing. Viera Obešlová, Ing. Tomáš Netík, Hana Mašková, Zbyněk Hrůza, Libor Suchánek, Otakar Pospíšil, Ing. Luboš Michálek, Jaroslava Svobodová, Ing. František Obešlo.

1) Pokud byste se v následujících 4 letech dostali do zastupitelstva, co by bylo Vaším primárním zájmem? Plánujete konkrétní změny? Co se Vám doposud nezamlouvalo a Vy se to chystáte upravit dle představ Vaší strany?

Primární zájmy a úkoly neinvestiční:

1. stmelit občany (úkol nejspíš nereálný, ale z hlediska atmosféry v obci, pocitu sounáležitosti, spokojenosti ho považujeme za nejdůležitější),
2. zapojit ještě více občanů do dění v obci (spolky a VIA projekt tomu velmi pomáhají už teď),
3. pokračovat v dobrém hospodaření obce a provádění kontrol hospodaření obce auditory,
4. přihlásit Ohaře do soutěže Vesnice roku,
5. vytvořit jedno pracovní místo v rámci veřejno-prospěšných prací na pomoc starším spoluobčanům (nakoupit, zatopit, vystrčit popelnici, poklidit, zamést sněh na dvorku...),
6. zorganizovat v Ohařích kurzy základní počítačové gramotnosti pro seniory zdarma,
7. pokračovat v dobrém informování občanů (rozhlas, úřední deska, www stránky, zpravodaj),
8. pokračovat v podpoře spolků, popř. podpořit vznik nových aktivních spolků či uskupení,
9. pořádat místní i regionální sportovní turnaje na asfaltovém i fotbalovém hřišti ve spolupráci s KOŽ, SDH Ohaře a TJ Union Ohaře,
10. pokračovat v podpoře kultury (podporovat obecní knihovnu, pořádat koncerty, besedy...),
11. obnovit některou ze starých tradic (např. maškarní průvod),
12. podpořit další výstavu typu výstavy o historii obce z roku 2008,
13. uspořádat nebo spolupořádat zájezdy na výstavy, trhy, do divadla...,
14. pokračovat v dobré spolupráci s firmou Proteco Agro Ohaře,
15. umožnit firmám a živnostníkům se sídlem v Ohařích prezentaci a inzerci na webových stránkách obce zdarma,
16. pokračovat v dobré spolupráci s regionálním tiskem,
17. pokračovat v dobré spolupráci s Českým rozhlasem Region (filmové promítání, účast spolků v rozhlasové soutěži typu Dobráci roku...)
18. nadále pomáhat obcím postiženým přírodním neštěstím,
19. pokračovat v získávání dalších dotací ze Středočeského kraje, z TPCA, nadací, Ministerstva pro místní rozvoj ČR, Ministerstva vnitra ČR, Úřadu práce Kolín...,
20. ...další aktivity dle aktuální situace, námětů občanů a finančních možností.

Primární zájmy a úkoly investiční:

1. vybudovat splaškovou kanalizaci a ČOV,
2. zateplit budovu školky, pokračovat v modernizaci interiéru,
3. podpořit výstavbu rodinných domů v souladu se schváleným územním plánem,
4. pokračovat v úpravách veřejných prostranství (u zastávky, u kostela, u hřbitova),
5. realizovat komplexní pozemkovou úpravu,
6. oslovit firmu VODOS Kolín ve věci možnosti napojení obce na vodovod (obec nemá vlastní kvalitní zdroj pitné vody ani vlastní pozemek s kvalitním zdrojem pitné vody)
7. kontaktovat církevní instituce a iniciovat komplexnější opravu kostela,
8. zpřístupnit obec z cyklotrasy Sendražice - Sáňy,
9. iniciovat, popř. se i podílet na vytvoření odpočinkového místa (popř. i s rozhlednou) na Kostelíku,
10. osvětlit víceúčelové asfaltové hřiště,
11. vybudovat chodník ke hřbitovu,
12. ...další stavební aktivity (např. další chodníky) dle finančních možností.

Konkrétní změny:

Zastupitelé nebudou pouze chodit na zasedání zastupitelstva a hlasovat, to je málo. Kdo je na naší kandidátce, počítá s tím, že se bude v případě zvolení aktivně podílet na dění v obci, na přípravách různých akcí, na jejich organizaci i samotné realizaci. Každý z nás má určité schopnosti, které je ochoten, v případě potřeby, „věnovat“ obci.

Co se nám doposud nezamlouvalo a chtěli bychom to změnit:

Nelíbí se nám:

- a) kritika téměř všeho ze strany některých občanů a podněcování negativních názorů na dění v obci bez znalostí podrobností,
- b) netrpělivost některých občanů při řešení problému, aniž by se snažili pochopit, že jeho vyřešení vyžaduje určitý postup a čas,
- c) neochota táhnout za jeden provaz, rozdělení občanů na dva – tři větší tábory, názor z „protitábora“ je předem zamítnut, aniž by byl vyřčen.

2) Díky čemu by se Vaše strana mohla dostat do zastupitelstva? V čem si myslíte, že jste odlišní? V čem vidíte své hlavní přednosti oproti jiným stranám?

Naše kandidátka je sestavena z lidí, kteří žijí v Ohařích od narození nebo již delší dobu, dobře znají problematiku obce. Na kandidátce mají zastoupení všechny věkové kategorie různých profesí, což umožní prosazování zájmů a potřeb mladších i starších a umožní to také vzájemně se doplňovat. Někteří členové naší kandidátky mají již své cenné zkušenosti s prací na OÚ. Dobře znají chod

obecního úřadu, znají postupy, termíny, lidi na úřadech a různých institucích, vědí, kdo může poradit s jakým problémem, orientují se v platných zákonech, ovládají dobře práci s počítačem, bez kterého si dnešní chod obecního úřadu nelze představit, nebojí se zavádění nových služeb pro občany (typu ověřování podpisů a listin, kontaktního místa CzechPOINT).... Tím odpadne doba „rozkoukávání se“ (min. 1 rok) a plynule se bude pokračovat v načatém. Mnozí členové kandidátky bydlí blízko obecního úřadu a tak pro ně nebude problém dojít na úřad s někým, kdo např. bude chtít zaplatit poplatky mimo úřední hodiny či bude rychle potřebovat např. výpis z rejstříku trestu. S některými volebními stranami jsme v základních cílech i postupech zajedno, od některých volebních stran se odlišujeme tím, že neslibujeme nic nereálného. Upřímně a bez přetvářky chceme udržet obec v chodu kupředu a navázat na dobré výsledky uplynulého volebního období, které poprvé od roku 1994(!) nebylo narušeno mimořádnými volbami.

3) Je tu rozjeto několik projektů – kanalizace, čistička, projekt nadace VIA, zateplení školky z programu Zelená úsporám pro veřejné budovy atd. Zkrátka bude potřeba velká finanční podpora. Máte vizi, kde potřebné peníze sehnat?

Sehnat peníze na kanalizaci můžeme (nebo jsme mohli?) třemi způsoby:

1. Protože je na našem území (v katastru obce) ochranné pásmo vodního zdroje a v obci žije cca 300 obyvatel, o dotaci na kanalizaci můžeme žádat z Operačního programu životního prostředí. Problém nastal s nástupem nového ministra a s velkým nedostatkem peněz ve státním rozpočtu. Dne 31. července 2010 ministerstvo vydalo nový „jízdní řád“ příjmů žádostí o dotace do různých oblastí spadajících pod životní prostředí. Podzimní podání žádosti o dotaci na kanalizaci je zatím podmíněno podáním žádosti o dotaci i na vodovod. Obec Ohaře se obrátila dopisem na Spolek pro obnovu venkova a Sdružení místních samospráv s žádostí o pomoc, aby společně s námi požadovaly po ministerstvu změnit podmínky příjmů žádostí o dotaci na kanalizaci dle pravidel ze začátku roku 2010. Změna pravidel dva měsíce před příjmem žádostí nás totiž prozatím vyřadila ze seznamu možných žadatelů o dotaci.
2. Obec může žádat o dotaci na kanalizaci i z Programu rozvoje venkova, který spadá pod Ministerstvo zemědělství, ale za podmínky, že nebude mít na svém území ochranné pásmo vodního zdroje. Ochranné pásmo jsme zatím nezrušili, protože jsme žádost o dotaci připravovali do OPŽP. A jsme si vědomi toho, že jakmile ochranné pásmo vodního zdroje jednou zrušíme, zpět ho už nezískáme. U Programu rozvoje venkova rovněž nastaly změny v náš neprospěch. Daň z přidané hodnoty se stala na začátku roku 2009 neuznatelným nákladem a tím se původní požadovaná spoluúčast 10% zvýšila na 30%.
3. Obec může postavit v 1. etapě čističku odpadních vod z dotace z kraje (Fond rozvoje obcí a měst - FROM), kanalizační řády v další etapě vybudovat z národní dotace z Ministerstva zemědělství

nebo také z programu FROM, ale na několik etap. Rozdělit stavbu kanalizace na několik etap (několik let) je krajní řešení, ale jestli se nestane zázrak, tak asi jediné.

Jiné dotační tituly jsou pouze pro obce nad 2000 obyvatel.

I když obec v uplynulých letech realizovala několik větších projektů (snížení stropů v MŠ, nová střecha na budově MŠ, nové herní prvky na zahradě MŠ, ošetření všech stromů v obci, dovybavení asfaltového hřiště, prodloužení veřejného osvětlení, nový chodník k hasičské zbrojnici, nový asfaltový povrch ve Slepce, zřízení kontaktního místa CzechPOINT...), hospodařila tak, že každým rokem něco ušetřila. I přes nárůst volných finančních prostředků na účtu obce si uvědomujeme, že na kanalizaci to nebude stačit a úvěru se nevyhneme.

VIA projekt:

Na VIA projekt obec získala „startovací injekci“ ve výši 200 000,- Kč od Nadace VIA. Projekt se komunitním plánováním na základě návrhů občanů rozrostl do velkých rozměrů, proto se obec v roce 2010 rozhodla zrealizovat pouze úpravy palouku ve Slepé ulici a plochu u hasičské zbrojnice (včetně dětského hřiště). Plánované náklady na realizaci úprav se vyšplhaly k částce 600 000,- Kč. Firma Proteco Agro Ohaře bezprostředně po oslovení ještě na začátku projektu darovala obci na realizaci projektu částku 10 000,- Kč. Nejen tímto potvrdila, že o dění v obci má zájem. A obec hledá finanční zajištění projektu dál. V roce 2009 obec oslovila firmu NYK Logistics (neúspěšně), v srpnu firmu TPCA, Bohemia Asfalt, KAPA, Multiaqua... a také Středočeský kraj.

Velkou pomocí pro obec je skutečnost, že mnoho práce na projektu je realizováno svépomocí, bez nároku na odměnu. Všem (občanům, občanům-živnostníkům), kteří nezištně pomáhají, patří veliké poděkování!

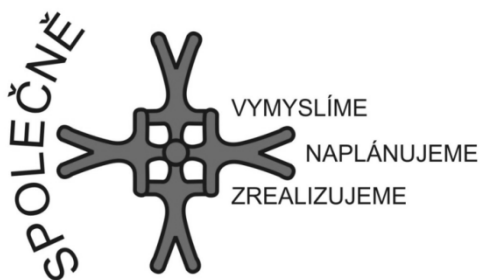
Zateplení školky:

Na zateplení školky z programu Zelená úsporám pro veřejné budovy by obec měla dostat peníze ze Státního fondu životního prostředí. Žádost již byla podána. Výše dotace se odvíjí od celkových úspor a tabulkových parametrů a bude činit cca 55 %. Aby nebyla spoluúčast obce tak vysoká, plánujeme podat žádost o dotaci na dofinancování zateplení z programu FROM.

Vzhledem k tomu, že daňové příjmy obce (mimo dotace) závisí na skutečném stavu obce, je potřeba tento stav rozšiřovat a stávající stav „hýčkat“:

- motivovat občany, kteří v obci bydlí, ale nejsou přihlášení k trvalému pobytu, aby tak učinili, protože čím více lidí má obec přihlášených k trvalému pobytu, tím větší je přísun peněz ze státního rozpočtu (v Ohařích je cca 50 rodinných domů, ve kterých není přihlášena k trvalému pobytu ani jedna osoba),
- vyčlenit na veřejných prostranstvích prostor pro reklamu místních firem a živnostníků, umožnit jim reklamu na veřejných akcích, místní firmy a živnostníci jsou v případě příjmů pro obec cenní.

Pohodáři

Brigáda,

aneb společně to všechno a všem natřem!

Vymysleli jsme si ho, dali mu slovo, rozhodli si o něm!
Projekt, jenž změní tvář Ohař, se dostává do pohybu.
Bez Vás to ale nepůjde.

Přijměte proto pozvání:
Do ruky široký štětec, do hlavy tu správnou náladu a vyražme
natřít latě, ze kterých si složíme novou podobu naší vesnice.

Přijďte dopoledne, odpoledne, večer, zkrátka až budete mít volnou chvíli.

Natírání bude probíhat zhruba týden na prostranství za OÚ.

Začátek bude vyhlášen obecním rozhlasem.

Co je tu nového?

Realizace úspěšného projektu MAS Zálabí „Sluneční energie do školek“ z grantového programu TPCA Partnerství pro Kolínsko

Týnec nad Labem, 23. srpna 2010 - Občanské sdružení MAS Zálabí dokončuje projekt „Sluneční energie do školek“ podpořený z grantového programu TPCA Partnerství pro Kolínsko. Projekt je realizován v MŠ Ohaře. Na sluneční kolektory pro ohřev teplé užitkové vody bylo vyčleněno z grantového programu 200 000 Kč.

Projekt řeší snížení energetické náročnosti na ohřev teplé vody v objektu MŠ Ohaře, který vlastní obec. Cílem je zlepšení životního prostředí v obci prostřednictvím využívání alternativních zdrojů energie.

„Jedná se o projekt, který svým zaměřením ovlivňuje širokou veřejnost z hlediska životního prostředí a má také svoje finanční zhodnocení pro obec. Věřím, že se tento pilotní projekt stane návodem, jak šetřit životní prostředí a finance i pro ostatní obce“ říká Josef Polák, předseda Občanského sdružení Zálabí.

Ivana Suchánková manažerka MAS Zálabí

Lavičky k projektu VIA

Prototypy lavičky a stolu, které budou umístěny na veřejné prostranství v rámci projektu od Nadace VIA, jsou hotové. Už i dubové podstavce jsou připevněné. „Zátěžová“ zkouška byla úspěšná a „sériová“ výroba může začít.

Prodloužení veřejného osvětlení

Podél silnice směřující k Polním Chrčicům bylo prodlouženo veřejné osvětlení. Přibýlo pět sloupů. Nyní je silnice osvětlena až na konec Převrátilovy zahrady. Práce firmy AVE Kolín byly dovršeny předáním díla dne 27. srpna 2010.

Úpravy u volejbalového hřiště

Víceúčelové asfaltové hřiště dostalo fungl nový vzhled. Spolek hasičů, Suchánci (Miloš a Libor) a další dobrovolníci přiložili ruce k dílu. Zpracovali na posezení, zpevnili svahy, instalovali plotové zábrany a mnoho dalšího. Za vykonanou práci velké díky a při využívání hřiště příjemnou zábavu.

Dětské hasičské družstvo

Konečně se dalo dohromady i dlouho očekávané dětské družstvo hasičátek. To, že to mělo svůj význam, dokázala již 4. září na závodech v Polních Chrčicích. Tam si zcela s přehledem doběhla pro první místo ve své kategorii. Zde by se hodilo i jedno poděkování. Pan Louman a pan Langmann - ti to celé spískali, oběhali peníze na nové hadice, cvičí děti a my věříme, že to jen tak zase neodpískají.

Vysvěcení kříže

*Stojí tam, tam mezi poli,
nic jiného než do kříže sbité krovky.
Však pro někoho víc, než lze popsat slovem,
pro jiného oltář mezi člověkem a bohem.*

Vzpomínáte na mé verše? V minulém čísle byly vloženy do úvodu kapitoly „Kříž v polích“.

Vraťme se k němu na okamžik i v tuto chvíli. Ptáte se proč? Znovu zahledáme ve zmiňovaném článku. Pan Peřina přemaloval stávajícího Ježíše Krista a nepožadoval za svou práci víc než vysvěcení onoho místa. Vzpomínáte?

A tak se i stalo. V neděli 16. května jsme se sešli, abychom přihlédli tomu, jak jáhen Beňo skrápí dřevěné trámy svěcenou vodou. Tím se kříž stal něčím víc než jen místem v poli, stal se víc, než lze popsat slovem, stal se oním oltářem mezi člověkem i Bohem.

Zde jsou slova, která zazněla toho chladného dopoledne...

„Ať je nám tento kříž znamením lásky...“

Některé věci mají v našem životě zvláštní význam. Zašlou rodinnou fotografii, darovaný předmět, či dopis od blízké osoby uchováváme jako poklad, který nám zpřítomňuje hlubokou lidskou zkušenost. Věci se tak stávají „znamením“, které k nám mluví řečí lásky.

Jsou znamení, která vypovídají o zkušenostech celých generací. Tento kříž stojící na silnici z Ohař do Chrčic je podle záznamů místní kroniky svědkem mnoha lidských osudů. Obnova kříže je tedy na jedné straně projevem úcty k odkazu našich předků, jejich životních příběhů, jejich víry.

Na druhé straně je potřeba zdůraznit, že toto znamení má ještě univerzálnější poselství. Znamení kříže, které máme jako křesťané ve zvláštní úctě, je totiž vrcholným svědectvím o skutečnosti týkající se života každého člověka všech dob. Obrazně můžeme říct, že Kříž s Ukřižovaným je nejsilnějším obrazem, ikonou, „fotografií“ Boha, který všem nabízí dar – poklad spásy, jak o tom čteme v Jeho „dopise“ – Bibli: „Tak Bůh miloval svět, že svého jednorozeného Syna dal, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

Ať je tedy tento obnovený kříž pro nás živým znamením lásky Boha, který se v Ježíši Kristu stal člověkem, aby nám svou smrtí a vzkříšením daroval odpuštění a možnost nového života. Ať je obnova kříže spojená s obnovou opravdových hodnot, které se osvědčily v životě našich předků, a které jsou i v dnešním světě přítomné. Kéž znovu objevíme tento poklad víry a lásky ve svém vlastním srdci.

PaedDr. Vladimír Beňo - jáhen farnosti

Aby byl článek kompletní, chybí mi tu ještě něco, respektive někdo. Nám neznámý, byť několikrát zmiňovaný. Má zvědavost mě zavedla až k němu...

Dorazila jsem o něco dříve, než byl smluvený čas, ale on již postával venku a vyčkával mého příchodu. Přišel mi vstříc s nataženou rukou k pozdravu: „Dobrý den, mé jméno je Peřina.“

Mužský s šedým plnovousem, brýlemi a úsměvem, který jako by měnil jeho tvář v jinou. „Vystudoval jsem obor textilní výtvarník, tato práce mě živila do roku 1993, pak přišla operace a já toho musel nechat. Odteď se tím zabývám jen okrajově, jen jakási vedlejší činnost při nynější práci. Čeho se to přesně týkalo? Byla to převážně práce restaurátorská, znovuobnovoval jsem staré věci, dával jim původní podobu,“ vypráví o svém umu pan Peřina.

„Namaloval jste nám Ježíše. Řekněte, jak dlouho taková práce od prvopočátku trvá? Zajisté se používají nějaké speciální barvy? Jak dlouho odhadujete, že malba vydrží, než zcela vyšisuje?“ ptám se.

„Trvá to tak 4 až 5 dní, než takový obraz namaluji. Držel jsem se obrysů předešlé malby, což je potřeba, neboť okraje plechu vyznačující postavu Ježíše, jsou jasně dány. Používají se barvy, které by měly odolat klimatickým podmínkám a tím tedy prodloužit jeho životnost. Odhaduji, že by to mohlo vydržet alespoň těch 10 let.“

„Povězte mi, které dílo Vás stálo nejvíce času, nejvíce úsilí?“ vyzvídám, jakého formátu dosahuje jeho práce.

„Asi goblén, který jsem kdysi dělal na zakázku až z Ameriky. Byly na něm zachyceny paměti Prahy,“ odpovídá mi pan Peřina.

„A byl jste se již na ohařský kříž podívat? Máme tam nový plůtek, zasazený okrasné tabáky. Marně jsem Vás hledala při jeho svěcení.“

„Já jsem nemohl ze zdravotních důvodů, ale podívat jsem se tam byl. Máte to tam pěkné. Však ano, chodíval jsem se strejdou - byl malířem - po těchto místech. U němčického kříže mi stále něco chybělo, tak jsem tehdy Ježíše namaloval i tam. Proč bych za to měl brát nějaké odměny? Tahle místa mají svůj hluboký význam, mají být vysvěceny. To je mi dostačující odměnou.“

Vyprávění ubíhající po negativu ujíždějícího vlaku

Cvaknu! A pak? Pak už jen většina z nás pouze doufá, že vložená inteligence té malé krabičky si to přebere, nějak to schroustá, dožene to, co naše „neodbornost“ svým neumem nadělala. Na konci, doufejme, vypadne obrázek. Obrázek alespoň takové kvality, že bude znát, že focený komár není velbloudem, že před objektivem nehoní se prostá mýlka za bludem.

Ptáte se, co to píší jen, zda článek hádankami neměním snad v hříčku?

Kdo že umí, kdo že zná? Nu přece z kopce Jarda, Jarda Kličku!

Tak, tak, vydala jsem se za ním, jen s pouhým vědomím toho, že fotí.

Co fotí? Mašiny, vlaky, celé železniční soupravy. Nejenom ty současné, ale i historické, které v běžném provozu už nikdy nespatříme. Do základu mi to stačilo, doufajíc, že mi o svém koníčku poví něco víc on sám. Tak se i stalo...

Začalo to již ve 3 letech. Cinkající železniční přejezd, hvizd výpravčího, na odjezdovém návěstidle volno, plácačka, jež dává pokyn k odjezdu – tak rostlo zalíbení v tom, co vídával. Nejenom s babičkou chodíval ke Kmochovu ostrovu, na kolínské nádraží či k žehuňskému rybníku

pozorovat projíždějící vláčky. Léta šla dál, znalosti rostly... V roce 1999 vzal prvně do ruky foťák a snímky začaly plnit fotoalba. Nemnoho let poté, v roce 2005, zaslal pár fotek do týdeníku českých drah – Železničář. Zadařilo se, byly uveřejněny jeho první snímky, jeho první články, přišla první významnější ocenění.

A dnes? Dnes je Jarda editorem webových stránek Vlaksim.cz, kde schvaluje či naopak zamítá vložené fotografie ostatních uživatelů, jež neodpovídají požadované kvalitě nebo dalším technickým parametrům. Poskytuje fotografie na rozličné weby, např. trainweb.cz, zelpage.cz, vlaksim.cz, jeho práce je díky internetu známa dokonce v Rakousku či Německu.

Co další zásluhy? Učí i ty mladší tomu, co on sám tak dobře ovládá. Nikoho do ničeho nenutí, jen rozvíjí to, co v těch mladých klíčí.

Už dost, myslím si, že i on sám by se teď zardíval a krotil mne, aby to pro ostatní nevyznívalo jako chlubení se a umělé předsouvání jeho úspěchu. Ale co? Málokdo takhle vyniká.

„Řekni, když vyjedeš fotit, jak to probíhá? „Ono to není jen tak,“ reaguje, „nelze fotit vlaky kdykoliv a kdekoliv – nutná je součinnost počasí, sluneční násvit nejenom z viditelného boku soupravy, ale i z čela lokomotivy, zároveň, bez rušících prvků jako jsou nežádoucí stíny a kolize. Někdy je nutné upravit i terén expozice fotografie, často s sebou vozím i štafle.“

Zaculím se při představě pohledu běžného cestujícího pozorujícího krajinu - hle, jakýsi chlapík s foťákem, na štaflích, v houští poblíž železničního náspu.

„No co?“ nezůstal můj smích bez povšimnutí, „snímky zkrátka vypadají lépe, když jsou foceny z určitého nadhledu. Po stromech, nebo sloupech vysokého napětí nešplhám jako někteří kolegové fotografové. Za vidinou lepší fotografie riskují i své zdraví a bohužel znám i případy, kdy to mělo doživotní následky. Zdraví je nejdůležitější a mým zkušenostem předchází více než 700

schválených fotografií přísnou cenzurou na různých internetových portálech. To hovoří za vše.“

Asi i já musím uznat, že ten chlapec pravdu dí.

„Co dál? Co chystáš?“

„Rozhodně kalendář na rok 2011, formát A3, na kvalitním křídovém papíře.“

„Co dráha profesionálního fotografa?“

„Tomu bych se nebránil, ale spíše jen jako příležitostný přivýdělek. Důležité je, že mám svou práci, která mě baví, focení je jen záliba, kterou dělám bez jakýchkoliv nároků na finanční odměnu.“

Jarda fotí nejenom vlaky. Zahleděl se i do přírody, do krajiny. Přeci jen, jak říká, nejlepší je kombinace, tzn. vlak v krajině s odrazem v řece, lesní zátiší s viaduktem, západ slunce nad železniční tratí. Často dá hodně práce i času najít vhodné místo.

Prostě tomuhle klukovi bije srdce v rytmu jedoucího vlaku. Nalézá kouzelná zátiší i tam, kde my vidíme jen zarostlé kolejiště. Každá rezavá mašina se na jeho fotkách mění v jakýsi viditelný přelud síly. A jeho fotky? Zajisté budou mít časem svou dokumentační i historickou hodnotu.

Hájku, háječku, hájku zelený...

Svatosvatě jsem slíbila, jménem svým jistila a v minulém zpravodaji stvrzovala. Co se slíbí, by se plnit mělo. Kor, když je to svatosvatě.

Před půlrokem, když jsem se dobývala pro rozhovor k Tomáškům, houknul na mě soused Březina přes plot: „Heleď se, ty furt píšeš o někom jinom a o myslivcích ani čárkou. To stále jsou hasiči, ženy, spolky a my?“

Pravda, o spolku myslivců jsem prozatím neutrousila ani řádku. Co o něm vlastně víme? Kdy spolek vznikl, je věcí neznámou. Kronika, respektive pan Krojidlo – tehdejší kronikář, činnost spolku zmiňuje už od roku 1917. Tehdy bylo běžně během roku sloveno 10 až 25 zajíců, 10 až 15 králíků, 400 až 1000 koroptví, 10 až 20 bažantů. Zlaté časy neintenzivního hospodaření. Nyní spolek sdružuje 11 členů z Ohař, Chrčic, Dománovic, ale i z dalších okolních vesnic.

Nemeškala jsem, sebrala se a v podvečer onoho dne zazvonila u Březinovic vrat. Jak to bývá – přišla jsem nevhod. Ten nejvyšší z myslivců ohařských právě z roboty přišel a hutnou krmí se sytil. Výmluvy, že přijdu jindy (neboť je ve mně živena bázeň z prchlivosti hladových mužských) nebyly akceptovány. A tak zde předkládám část toho, o čem mluveno bylo.

„To je tisíce nachozených kilometrů, vezmu čubinu a než to celý vobejdu, to je aspoň 10 km. Copak v létě, ale ta zima“.

„Co tam máš?“ nahlíží mi Březiňák do poznámek (vytvářím přeci loajální, investigativní, ne nijak laciný občasník, zápisky jsou potřeba).

„Co mám dál? Co by bylo, kdyby vás nebylo?“ tážu se hnedle na úvod.

„Jóó, toho, co děláme, je spousty. Máme na starost zařízení jako jsou krmelce a posedy. Ty musíme držet v cajku, aby se to nerozsypalo. Dále podáváme léčiva, to hlavně přes zimu, zvěř má hlad, a tudíž to i lépe bere.“

A je to tady, zbystřím, téma z oboru. „Proti čemu zaléčujete?“ vyzvídám.

„Hlavně proti střechkům,“ přichází odpověď.

Hm, nabíhá mi obraz larviček žijících buď v nosohlтанu, nebo rejdicí mezi kůží a svalovou fascií teplokrevných živočichů.

„Dále eliminujeme stavy škodný, jako jsou lišky a kuny. A přes zimu? To se zase pořád krmí a krmí. V zimních měsících je potřeba zasýpat alespoň jedenkrát do týdne.“

„Kdy vůbec s přikrmováním začínáte?“

„Hnedle jak se sklídí z polí, takže už nám to pomalu zase začne. Zima jako byla ta minulá, to bylo něco. Auty jsme se pořádně nikam nedostali. Pytel jsme museli hodit na ramena a brodit se v závějích.“

„Jo, jo, to jsou pryč třeba celý víkend,“ ozve se paní Březinová, přinášející čaj na stůl.

Tě prsk – jedenkrát týdně se plahočit hlubokými závějemi s pytlem na zádech? Jen si to přiznejme, málokdo z nás by si tělo takhle huntoval.

„A kde vůbec to krmivo berete? Však to je nějaká spotřeba?“

„Dost nám dává pan Fess z Proteca, dokonce nám půjčuje i traktor, když je potřeba. Jenomže na sůl a léčiva si musíme nastrádat ze svého.“

„Z čeho? Z obecního úřadu?“ tážu se pochybně.

„Minulý rok jsme od úřadu dostali 5000 Kč, ale kvůli tomu, že je nás ve spolku z ohařských tak málo, tak je to míň a míň. Jedině, kde si můžeme něco vydělat, je z prodeje zastřelené zvěře.“

Zbystřete, pan Březina pokračuje:

„Prodám-li tak 15 kg srnce, dostanu přinejlepším tak 1600 Kč.“

„A ve výkupnách,“ přidává se paní Březinová, „dostanou za divočáka jen 5 Kč za kilo! Pak jdeš po městě a ve výloze vidíš – divočák 350Kč/ kg.“

„Hamoní se, kde to jen jde,“ odvětim.

„Jak to máte s procházením polí před samotnou sklizní? Kontrolujete, aby tam nebyla mláďata? Jste domluveni s místními zemědělci?“ pokračuji.

„Je ze zákona dáno,“ a pozor i zákony se pan Březina ohání, „že minimálně 14 dní před sečením by nám majitel pozemku měl dát vědět. To pak vezmu psa a projdem to. Nejlepší to je několikrát zopakovat, ale když není čas, tak alespoň těsně před sečí.“

„A prakticky? Už za vámi někdy někdo takhle přišel?“ vznáším dotaz.

„Ne, ale i tak to procházíme. Čím častěji tam člověk bude šmajdat, tím dříve si samice odtáhne mladý jinam, na klidnější místo. Minulý rok jsme takhle přišli o 2 srnčata, letos nic.“

„Nabízí se mi otázka pytláčení. V minulých letech jste se zmiňovali o nespočtu nalíčených ok. Jak je tomu letos?“

„Musím říct,“ t'ukaje do stolu, „že letos ani jedno. Letos to je dobrý, v minulém roce jsme jich posbírali 54.“

„To si představ, loni jsem našel na kopci spoustu napůl podřezaných stromů. Bylo to takhle nastražený, aby až přijde vítr, stromy popadaly a dotyčný si to narychlo sklídl. Jenomže si vem, chodějí tam houbaři a další lidi. Co kdyby to na někoho spadlo?“

„Dál do zpravodaje napiš: Mít les, neznamená jen mít zdroj dřeva. Je

potřeba se o to i starat. A ne to nechat zarůst náletem, jako je akát, břízy a podobně.“

Jo, a máte to, vy vlastníci lesů a hájů. Ať si to každý přebere po svém.

Koukej, něco ti ukážu. Odbíhá Březiňák a šramotí z vedlejšího pokoje. Usrknu čaje a než polknu, je zpátky.

„Hele,“ drží nadšeně vypreparovanou hlavu výstavního lišáka.

„Páni,“ žasnu, „to je kus“.

„To jo, ale myslím, že mi ho vyměnili. Ten, co jsem jim dával, byl ještě větší.“

„A tady,“ je přede mne hozeno nové číslo časopisu Myslivost, „to ti chci ukázat. Vidiš ji, liška jedna, měla v noře 14 mladých, to je co? Chudák, je taková ulisalá.“ Listujeme nejnovějším číslem. „A koukej, to jsou ty myslivecký hadry, boty, tady jsou inzeráty, nabízejí lovecký psy, tady jsou zvyky a tradice myslivosti...“

„Pojď, ukážu ti flinty,“ vyskočí pan Březina. A je to tady! Ten výraz každého myslivce. I strejda Jaromír po této větě nahodí bohulibý výraz hrdého otce svých střelných ratolestí.

Vy si ani nedokážete představit, co všechno jsme probrali, zastavili se u trofejí v chodbě, probrali ty, které byly střelené, které poražené...

„Pojď ven.“ Tak jsme tedy šli. Byla mi ukázána kotelná, preparovna... Pořešili jsme zašupovací dveře, pracovní desku, opotřebený zubů, švy na lebce, zda bělí peroxidem či jinak...

„Tohle je první flinta, co jsem měl, koukej.“ No, koukám.

„A hele, tohle je kniha, kterou se musím naučit, abych zvládl zkoušky na hospodáře. To jsem na sebe zvědavej.“ Listuji přistrčenou tlustou bichlí. „Tady mám podsedáky, tady je knížka stanov od strejdy Bubákovyho, tady mám patrony...“

A pojď ještě sem, tady má Tomáš lebky (pro přespólní: syn – Tomáš Březina).

„Jak to Tomovi jde?“ ptám se, abych slyšela, jak vidí otec myslivecké úspěchy svého synka. „Já jsem hlavně rád, že v tom pokračuje. Těch mladých je pomálu a on už dávno ví, kolik myslivost zabere času, kolik to dá práce. Myslivecký zkoušky zvládl napoprvé a s vyznamenáním,“ máchne Březina rukou.

„Pojď, tady mám vábící mastě na lišky. Tahle voní po anýzu.“ Přičichávám k buteli vonící po vianočním cukroví. „Ještě jsem měl jednu, ta zas voněla po lanýžích, ty houby, jak rostou v zemi, znáš to, ne?“

„No, jistě,“ zatvářím se dotčeně.

„A hele,“ jsem upozorněna na další věc. Pan Březina bere do ruky jakousi trubku (omluvte ty výrazy, nejsem zcela z oboru) a v tu ránu se ozve Chro, CHRO, Chro, CHRO. Jako kdyby mi v zádech stál statný kanec.

„To je vábnička na prasata,“ usměje se. Zašklíbnu se i já, tohle je prostě paráda.

Pojď se ještě mrknout na Citunku: „Tenhle pes se může jako jediný ve vsi ... Co ve vsi? Na okrese! Co na okrese? V celé zemi! ... pyšnit označením Cita – jediný ohař z Ohař! Cha, cháá!“

Cita ospale vylézá z boudy. „Má všechny požadované zkoušky,“ šprndí se majitel, „všechny dopadly skvěle, až na ty všeobecný, tam to měla o stupínek horší.“

„Už budu muset jít, je pozdě,“ opakuji mezi řečí alespoň už po čtvrté. Uvědomuji si, že u Březinů zacláním něco přes 3 hodiny.

„Jéé, to jsi měla přijít dřív,“ podotýká pan Březina a pomalým krokem mě doprovází k vrátkům...

„Do budoucna? Chtělo by to nějaký mladý. Máme tam chlapy i třeba kolem 70. Jenomže ne každý si uvědomuje, že to není jenom o střílení. Je to obrovský kus práce. To spousta lidí nevidí. Zkrátka, chtěli bychom to tady těm mladejm zanechat tak, jako jsme to dostali po svých otcích. A ti zase po svých předcích. Aby po křepelkách, zajících, koroptvích nezůstaly jen obrázky v knížkách...“

Krásný závěr našeho rozhovoru. Ano, byl to parádně strávený večer. Z tohodle udělaného chlapa bylo cítit nadšení malého kluka, když pobíhal a ukazoval to a zase tohle...

Pomalounku se loučím, ale ještě něco málo Vám povím. Já mám tyhle lidi prostě ráda. Handrkují se a lopotí jen proto, že je k tomu „něco“ táhne. A jestli i to „něco“ z tohohle světa zmizí... Tak doufám, že až to přijde, tak už tu dáááávnno nebudu.

Předseda (statutární zástupce): Březina Petr, Ohaře 85

Seznam členů k 1. 2. 2009: Beňo Miloslav, Březina Petr, Březina Tomáš, Černý Jan, Klepal Vladimír, Klíč Ladislav, Kopačková Barbora, Kopačková Radomíra, Lebduška Jiří, Piskač Josef ml., Piskač Josef st, Polák Miloš, Skokan Vladimír

Ohaře na fotografiích Michala Světinského

...a to jste je neviděli v barvě...

Milí Ohařáci,

za několik dní končí mé první (a třeba i poslední) volební období ve funkci starostky obce. Vám, kdo jste mi tuto šanci v roce 2006 dali, ze srdce děkuji. Práci starostky jsem se snažila vykonávat zodpovědně a mohu říct, že jsem ji vykonávala ráda. Kdyby nebylo několika hodně negativních zážitků a zkušeností souvisejících s touto prací, řekla bych, že jsem se starala o co nejklidnější chod obce moc ráda. Díky této práci jsem se mnohému naučila a poznala jsem lidi v obci nejen podle jména, ale i podle charakteru. A dobře pro Ohaře, že je v obci víc lidí s dobrým srdcem a dobrými úmysly než těch, kteří něco jiného říkají a něco jiného si myslí, obci jako celku nepřejí a podle toho i konají.

Spolupráce s mnohými z Vás přispěla k tomu, že se nám společnými silami podařilo vylepšit pověst obce v dobrém slova smyslu v očích lidí, kteří dlouhodobě pozorují dění a chod obce zvenčí. O Ohařích se ví, v Ohařích se pořád něco dělo, a tak se o Ohařích také pořád psalo. A v dobrém. Za čtyři roky obec podala celkem 27 žádostí o dotaci. Do této chvíle jsme byli úspěšní v 17 případech. Těžké miliony k nám zatím nedorazily, ale s prázdnou jsme neodešli ani jeden rok.

V říjnu se budou konat nové volby do zastupitelstva obce. O Vaši přízeň se uchází rekordních pět volebních uskupení s velkým počtem dobře známých i méně známých kandidátů. Jestli jste přesvědčeni o tom, že jsem za čtyři roky jako starostka pro obec udělala málo, nabízí se Vám alternativy. Je jen na Vás, komu dáte svůj hlas.

Věřím, že ve vysokém počtu přijdete k volebním urnám a na volebním lístku zakřížkujete sedm kandidátů, které dobře znáte a kterým věříte, že budou ochotni přiložit ruku k dílu. Křížkováním dáte svůj hlas konkrétním sedmi lidem, které si přejete mít v příštím volebním období v zastupitelstvu.

Milí spoluobčané, ještě jednou Vám děkuji za intenzivně prožité čtyři roky.

Viera Obešlová, starostka obce Ohaře

*„Ať žijeme moudře a spravedlivě, ať statečně usilujeme o nastolení pokoje,
ať přemáháme zlo dobrem.“*

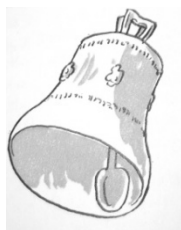
*Tralala, tralala, la, la,
klamy pryč, jen skutečnost jsem napsala.
Však někdy nebyla to práce lehká, člověk řeší, strach mu nedá,
zda nepoužil slova příliš tvrdá.*

*Než samotnou podstatu, zardíváš se, zda neurazíš, nedotkneš se,
kdo nevyhne se příště cestě, jenž povede ti v ústretu.
Dost nedůvěry z možného klamu,
řeší se tu málo srdcem, všechno jde přes hlavu.*

*A co nejvíc dojíká, že práci tvou,
vídají jak práci úlisnou,
že slova tvá snad někdo vede,
že myšlenky, odstavce, články do hlavy ti smele.*

*Nejsem loutka, za šňůrky nikdo netahal,
snaha má byla napsat zpravodaj,
který by v zrnku slova nezašhal.*

*A co závěrem tu dovrším...
děkuji všem, co pomohli a nezarazili nápadu mému klín.
Ne v jedny dveře jsem byla vpuštěna,
pravda životní byla do mě huštěna,
někdo přispěl básní, jiný činem
a tak vzdávám díky, Vám ... Vám ochotným lidem.*

Ladka Netíková

Ohařáček: *občasník*
Redaktor: *Lad'ka Netíková*
Titulní strana: *Michal Světinský*